

Předložená práce analyzuje shromažďování korintské církve a jeho problémy, aby porozuměla Pavlovu teologickému myšlení a intencím ohledně bohoslužby. Tyto intence jsou dány do souvislosti s Pavlovým užíváním bohoslužebné terminologie. Dále je pojednán význam korintského shromažďování pro život sboru. Analýza problému korintské večeře Páně ukazuje, že různé skupiny začínaly večeři lámáním chleba v různých okamžicích, jak přicházely. Pavel odmítá, že by tato večeře byla večeří Páně, a znovu zakládá večeři Páně citací slov ustanovení, která zdůrazňují Ježíšovo panství nad večeří Páně a společenství s těmi, pro které Ježíš zemřel. V souvislosti s korintským shromážděním, kde se projevují charismata, Pavel představuje vyznání Ježíše jako Pána jako kritérium pravé spirituality. Obecným kritériem pro nápravu bohoslužby je oikodomé jako budování církve, která je tělem Kristovým. Pavel zdůrazňuje integrační charakter bohoslužby. Nicméně, křesťanská bohoslužba přesahuje všechny bohoslužebné formy a naplňuje celý život věřícího. Proto Pavel s oblibou užívá bohoslužebnou terminologii v přeneseném významu. Korintské shromažďování k večeři Páně je velmi důležité pro církev, která trpí schizmaty. Dosavadní způsob vedení večeře napomáhá schizmatům, protože různé skupiny, které přicházejí do shromáždění v různé okamžiky a jedí vlastní večeři, mohou souviset se skupinami, které rozdělují sbor podle sympatií k různým postavám z historie korintského sboru. Pavel zdůrazňuje ekumenický charakter bohoslužby.